

עמ"ת 58000/07/18 - ב' ס' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 58000-07-18

בפני כב' השופטת שרה דברת

העורר

ב' ס' (עציר)

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

העורר וב" עו"ד שאול דיוויס

נוכחים:

עו"ד גיל אסיף - בשם המשיבה

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בבאר-שבע מיום 23.7.18 במ"ת 35009-07-18, שניתנה על ידי כב' השופט יואב עטר, אשר הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

1. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של היזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות עבירה לפי סעיף 275א לחוק הנ"ל, הסגת גבול תוך נשיאת נשק, עבירה לפי סעיף 447(ב) לחוק הנ"ל, ואיומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.

עפ"י כתב האישום, ביום 17.7.18 נטל העורר פטיש, נכנס לבית שכניו בערד, שבר את תריס החלון, שבר מספר אגרטלים ועציצים וחלק מגדר הבית וגרם לנזק של כ-1,500 ש"ח. לאחר הגיע השוטרים למקום, וכדי למנוע כניסתם לביתו, צעק לעבר מפקד הכוח, יצחק יונה "אני לא יוצא מפה לשום מקום, הדבר היחיד שיכול להוציא אותי מפה זה רק אם ישתמשו בכוח ואז יתרחש מצב בו גם אני וגם השוטרים יפצעו. כבר היה לי ארוע דומה בראשון לציון שבו השוטרים הפתיעו אותי וכולנו היינו בבית החולים" ובהמשך "אני אצא מפה רק על אלונקה כשאני הרוג, אין לי בעיה להיהרג אבל בדרך אני אפצע את כל השוטרים".

העורר גם סרב להתלוות לבדיקה פסיכיאטרית וחזר על דברים שלא יצא החוצה בשום פנים ואופן, רק אם הוא

יהרג או יהרוג שוטרים שינסו לפגוע בו.

2. בית המשפט בהחלטה מנומקת ומפורטת קבע קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר כמו גם המסוכנות הנשקפת מהעורר, שכן הארוע הסתיים רק כאשר העורר פונה באמבולנס לבדיקה פסיכיאטרית והמשיב נרגע רק לאחר שרופא של מד"א הזריק לו 4 זריקות, לאחר שהשוטרים השתלטו עליו.

ביהמ"ש מתאר את הקושי של ממש להשתלט על העורר ושעות רבות ניסו השוטרים לשכנעו בדרכי נועם להתלוות אליהם לבדיקה פסיכיאטרית.

בית המשפט קבע שגם אם בסופו של יום העורר פגע "**רק ברכוש**", כטענת בא-כוחו, אין לראות מעשיו של העורר "**באספקלריה של רכוש או אף באספקלריה של אדם שמואשם בביצוע איום מילולי נעדר קשר**". מוסיף ביהמ"ש "**מקום בו לא היה בכוח גדול של שוטרים בכדי לגרום למשיב להתרצות ולהתלוות אליהם, מקום בו המשיב שב ואיים ומקום בו נדרש שימוש בכוח לרבות 4 זריקות שהוזרקו למשיב על ידי רופא על מנת לרסן את המשיב, הרי שמסוכנות המשיב גבוהה. מקום בו לא היה בנוכחות כל כך הרבה שוטרים, משך שעות ארוכות בכדי לרסן את המשיב, ולסיים את הארוע, ספק רב אם גם היה מוצע עתה פיקוח אנושי צמוד, יש במפקח שכזה בכדי לרסן את המשיב, שעה שתשוב ותעלה חמת זעמו**" (עמ' 12 להחלטה)

3. בהודעת הערר נטען, כי טעה בית המשפט עת קבע שקיימת עילת מעצר, שכן ספק עם יש ראיות לעבירה של הסגת גבול, שכן בעדות המתלונן לא נטען שהעורר נכנס לחצר אלא שבר את הרכוש מבחוץ, והעבירות בוצעו כלפי רכוש בלבד והכלל בעבירות רכוש הוא שחרור והמעצר הוא החריג.

עבירת האיומים הנטענת כלפי השוטרים מתישבת עם תפיסתו של העורר להגנה עצמית ולא של עבריינות ומסוכנות ויש לקרוא את אמירותיו של העורר על רקע הנסיבות, שכן העורר סובל מבעיות נפשיות וחרדות ודבריו נאמרו בעת היותו במצוקה, שעה שלא פחות מ-8 אנשים הגיעו לביתו כדי לקחת אותו לאישפוז כפוי, למרות שהוא יודע שהוא בסדר ואינו זקוק לכך. תפיסתו זו התבררה כנכונה, שכן בסופו של יום הוא לא אושפז.

העורר אף הבהיר לשוטר שאין ביכולתו להתלוות אליו לתחנת המשטרה, שכן הוא סובל מחוליים שונים ואף ניסה להציע פתרונות אחרים אך השוטר התעקש לקחת אותו לבדיקה פסיכיאטרית.

שני שוטרים אף נכנסו לביתו של העורר, כדי לשכנע אותו להתלוות אליהם לבדיקה, והעורר, בשום שלב, לא תקף את השוטרים, אלא אמירותיו באו להביע את המצוקה הקשה אליה נקלע וספק אם בנסיבות העניין ניתן לראות בהם איומים ולא כקריאת מצוקה. העורר בשום שלב לא רצה לפגוע בשוטרים ואמרותיו עולות בקנה אחד עם תפיסתו שמדובר בהגנה עצמית, שכן אמר בבירור שהוא **"יפגע במי שיפגע בו קודם"**.

לחילופין טוען ב"כ העורר, שגם אם יקבע, כי קיימת עילת מעצר, טעה בית המשפט משלא שיחרר העורר בתנאי הרחקה והרושם מהחלטת בית המשפט, שלא העבירות הן שהכריעו את הכף למעצרו של העורר אלא ההנחה שהעורר מסוכן בשל מחלת הנפש ממנה הוא סובל.

מעשיו של העורר אינם חמורים, הוא נעדר עבר פלילי והממצאים הרפואיים מצביעים על כך שלא מדובר באדם מסוכן, מסוכנות שלא ניתן לאיינה בשחרור בתנאים.

4. עיון בחומר החקירה מלמד שהארוע מתחיל בכך שמר אהרון לוונשטיין מגיש תלונה, לפיה העורר נכנס בבוקר לחצרו והחל לשבור חפצים, שבר תריס של חלון, אגרטים, עציצים וחלק מהגדר של הבית עם פטיש גדול, תוך שהוא צועק **"שהוא מחפש נרקומן"**. בהמשך מציין המתלונן שהעורר לא נכנס לחצר, אלא פגע ברכוש מבחוץ.

מר בארי לנדזבאום העיד, שבבוקר פנה אליו העורר וביקש ממנו להיות עד וכשנשאל למה, השיב **"אני רוצה להחזיר לנרקומן הג'ינג'י על זה שגרם נזק לקלנועית שלי"**, מאז העורר ניגש לבית המתלונן עם פטיש ממש גדול והתחיל לשבור דברים בחצר. משראה זאת חזר לביתו והזעיק את המשטרה.

מדיווח השוטרים עולה תמונה, לפיה השוטרים עשו כל דבר אפשרי כדי להרגיע העורר ולגרום לו לצאת מרצונו מביתו, ארוע שנמשך כשלוש שעות, תוך שהם נכנסים ויוצאים מביתו. הנסיונות כשלו, שכן העורר סירב לצאת מביתו ואמר שיפגע בכל מי שינסה להוציא אותו.

בשעה 11:00, לאחר שלוש שעות של שכנועים, כשהגיעו צוותים רפואיים, הוחלט להיכנס לביתו, כשהשוטרים בליווי הצוותים הרפואיים נכנסו פנימה, החל העורר להתפרע שיפגע בהם, נאלצו להשכיבו על הרצפה, הורידו ממנו את בגדי האביר, בהם עטה עצמו, עם דוקרנים, יריעות מברזל ורשת ברזל וביד אחוז מגן עם דוקרן ארוך ומסוכן, לאחר שהשתלטו עליו, הרופא הזריק לו תרופת הרגעה, שכן העורר היה מאוד אלים וניסה לפגוע בשוטרים.

בדוח פעולה של השוטר רס"ב רוני גמליאל (דו"ח מס' 3-007-0026), מתאר הוא את תחילת הארוע, ולפיו

כשניגשו לביתו של העורר והוא נשאל על הנזק שגרם אמר "אני גרמתי את כל הנזק עם הפטיש וזרקתי את הפטיש ליד הבית. אני גרמתי לנזק כי הם גרמו לי נזק לקלנועית אי לכך 'עין תחת עין וישן תחת שן' כמו שכתוב בתנ"ך. אם לא יטפלו בשכנים ויפילו עלי את האשמה אני אהרוג שוטרים שיבוא לעצור אותי". בהמשך אמר העורר "אל תנסו לעשות לי תרגילים כי זה יעלה בחיי אדם".

השוטר הזעיק תגבורת ככל והארוע יוסלם ובמקביל ביקש לבדוק אישפוז העורר בבית חולים פסיכיאטרי ובמקביל ושחח עימו, על מנת להרגיעו ולמנוע הידרדרות המצב.

קצין האגם הגיעו למקום לדבר עם העורר שסרב להגיע לתחנת המשטרה ולצאת מביתו. נעשו נסיונות להרגיע העורר, אך זה אמר שאם יעשה נסיון לעצרו זה יעלה בחיי אדם. העורר התבקש לפתוח את דלת הבית, שכן נעל אותה קודם לכן והחזיק את המפתח בידו. העורר דחף את רס"ב גמליאל החוצה וניסה לסגור את הדלת והכח שהמתין בחוץ פרץ פנימה והשתלט על העורר שהחל להשתולל. העורר החל להירגע, רק לאחר שהוזרקו לו 4 זריקות הרגעה.

רפ"ק יצחק יונה (דו"ח פעולה 86473914) מתעד שהגיע לארוע בשעה 10:00, כשהארוע מתנהל מהשעה 07:30. ביקש מהעורר להתלוות אליו, אך זה השיב לו שאינו יוצא, כי יש לו לחץ דם גבוה ולא יכול לראות או לשמוע אנשים כי יתפרץ. הבטיח לו לפנות את כולם מהרחבה וליצור "שטח סטרילי" עבורו, כדי שיכנס לאמבולנס בצורה ראויה וללא שימוש בכוח כיון שאינו רוצה לעשות כן. תשובת העורר, היתה "אני לא יוצא מפה לשום מקום. הדבר היחיד שיכול להוציא אותי מפה זה רק אם ישתמשו בכוח ואז יתרחש מצב בו גם אני וגם השוטרים יפצעו. כבר היה ארוע דומה בראשון לציון שבו השוטרים הפתיעו אותי וכולנו היינו בבית חולים... אני יוצא מפה רק עם אלונקה כשאני הרוג, אין לי בעיה להיהרג, אבל בדרך אני אפצע את כל השוטרים". פקד יונה ניסה בכל האמצעים למנוע שימוש בכוח, אך לאחר שהעורר סירב לשתף פעולה ולכלל הצעה שהוצעה לו, לא היה מנוס משימוש בכוח. הפסיכיאטר שבדק אותו התרשם שהוא כשיר מבחינה רפואית ואינו זקוק לאישפוז.

5. ב"כ העורר, אשר טענה לעורר בטוב טעם, טענה שהיה צריך לנהוג בעורר ביד רכה ובמקום זאת מתוך הנחה שאם העורר הוא חולה נפש, הוא מסוכן מעצם המחלה יש לעצרו. אם היה מדובר באדם שאינו חולה נפש, הוא לא היה נעצר ושבה על הטיעון, כי היה מקום להורות על הרחקתו ולא בתנאי מעצר בית, אך לאור הערת בית המשפט ומשאביו של העורר חזר מחו"ל ומוכן לקחת העורר להשגחתו ובשלב הראשוני, מסכים שהעורר ימצא בביתו במעצר בית, ביקשה לשחררו בהתאם.

ב"כ המשיבה מתנגד לכך, וטוען שמדובר באלימות של העורר וגם בארוע קודם בגינו הועמד העורר לדין, דובר באלימות נגד שוטרים. מסוכנותו של העורר אינה רק כנגד שכניו, אלא כלפי כולי עלמא, וצפיה בסרטון הארוע מלמדת על המסוכנות הנשקפת מהעורר ובכל מקרה על חלופת המעצר, להיבחן באמצעות תסקיר.

6. התנהלותו של העורר מצביעה על מסוכנות הנשקפת ממנו. רפ"ק יונה עשה הכל כדי שהעורר יסכים להגיע לבית החולים הפסיכיאטרי ואף הסכים ליצור שטח מעבר סטרילי לעורר, למטרה זו. העורר לא נעצר בשל מחלת נפש, כשנקודת המוצא היא שבשל היותו חולה נפש הוא מסוכן. העורר נעצר בשל היותו מסוכן ולא רק לשכניו אלא כלפי כולי עלמא. העורר נוקט בגישה של עשיית דין עצמי וכהגדרתו **"עין תחת עין וכן תחת שן"**. הוא החליט ששכנו פגע לו בקלנועית ולכן נטל החוק לידיו, וזה הבסיס לארוע.

העובדה שהפסיכיאטר שבדק העורר קבע שהעורר כשיר רפואית ואינו זקוק לאישפוז מלמדת כי העורר, בכוונת מכוון איים על השוטרים. הטענה כי היה צריך לנקוט כלפיו דרך שונה של התנהלות כיון שראה בהתנהגות השוטרים כלפיו כתקיפה ופעולותיו נעשו כהגנה עצמית, אינה עולה בקנה אחד עם העובדות בשטח. השוטרים ניסו לעשות הכל כדי למנוע הסלמת הארוע, לרבות יצירת שטח סטרילי ליציאת העורר מביתו, אך הוא סרב לכל הצעה של השוטרים ומתוך מודעות איים עליהם, כשהמטרה היא למנוע מהם להוציאו מביתו. אין מחלוקת בצורך להתחשב באדם חולה, אך על העורר להפנים שמחלתו אינה עומדת לו כהגנה למעשים פליליים, כשנקבע שהוא כשיר רפואית.

יש לזכור שהתנהגותו של העורר, שגרם נזק לשכניו, היא שהחלה את הארוע. טוענת ב"כ עורר, שהעורר זכאי להתחשבות מצד כולם, בשל בעיותיו אבל זה בדיוק מה שרפ"ק יונה ניסה לעשות, עד כי לא נותרה כל ברירה בפניו. העורר אינו יכול, מצד אחד לפגוע באחרים, אך כאשר עליו למסור דין וחשבון על מעשיו ולהיחקר על כך, מציב הוא תנאים ומאיים. התחשבות יכולה לבוא עד גבול מסוים, אך כשחוצים גבול זה, אין עוד התחשבות.

גם אם הנזק שנגרם הינו מזערי, הבסיס לפעולות העורר הן שמקימות את המסוכנות הנשקפת ממנו. כל אדם אחר הנוטל החוק לידיו, שהיה בא ואומר שהוא נוקט בשיטה של "עין תחת עין וכן תחת שן", היה נעצר לחקירה מיד - בהבדל אחד - שארוע זה לא היה נמשך כשלוש שעות, בנסיון לשכנעו שיואיל בטובו לצאת מביתו. יש לזכור גם שתחילה הגיע רק שוטר אחד לביתו של העורר, וכשהבין את הסיטואציה רק אז הזעיק תגבורת.

אין זו ההסתבכות הראשונה של העורר. בעבר כבר הוגשו נגדו כתבי אישום בגין תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות,

הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ואיומים. משהתקבלה חו"ד של הפסיכיאטר המחוזי, לפיו העורר לא היה אחראי למעשיו בעת ביצוע העבירה, ואינו כשיר לעמוד לדין, הופסקו ההליכים נגדו וכל זאת אך לפני כשנתיים וביהמ"ש הורה על אישפוזו לתקופה המקסימלית של חמש שנים, כאשר תקופת האישפוז הממשית תיקבע ע"י הגורמים הפסיכיאטריים.

מדובר באדם גדל גוף, שהשוטרים התקשו להשתלט עליו על מנת לאזקו. לא רק זאת, כעולה מהחלטת בית המשפט, במהלך הדיון בפניו, עת נחקרה חלופת מעצר שהוצעה בדמות אחיו של העורר, התערב העורר שוב ושוב וניסה להשפיע או ללחוץ על אחיו ליתן תשובות שיתאימו לו, על מנת שביהמ"ש ישחררו.

7. התנהלותו של העורר מלמדת על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, על כן סבורה אני, כפי שסבר ביהמ"ש, שקמה עילה למעצרו של העורר. דווקא בשל מורכבות הנושא ומחלת הנפש ממנה סובל העורר, מן הראוי שיתקבל תסקיר מעצר שיבחן גם את חלופת מעצר המוצעת. על כן, התיק יוחזר לבימ"ש קמא על מנת שיבחן חלופת מעצר, לאחר קבלת תסקיר מעצר.

כדי לקצר ההליך, אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר אודות העורר לבית משפט השלום וזאת תוך 14 יום. בית משפט השלום יקבע הדיון בפני שופט תורן עם קבלת החלטה זו.

ככל שיתקבל תסקיר לפני חלוף 14 יום, יגיש ב"כ העורר בקשה להקדים הדיון ומניחה אני שבית המשפט יקדים הדיון, כמבוקש.

בכפוף לאמור לעיל - הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ז אב תשע"ח, 29 יולי 2018, במעמד הנוכחים.

שרה דברת, שופטת

בהסכמת הצדדים, מעצרו של העורר יהיה במב"ן, משם הובא לדין של היום.

ניתנה היום, י"ז אב תשע"ח, 29 יולי 2018, במעמד הנוכחים.

שרה דברת, שופטת